

билетъ и рече:

— Запишете, че този билетъ е продаденъ на рибаритѣ отъ островъ Свети Иванъ.

Търкулна се лѣтото. Опустиха златнитѣ пѣсѣци. Минаха паламуднитѣ ята. Узрѣха гроздоветѣ надъ дѣдовата Маркова глава. Тюленътъ довърши последната си мрежа и рече:

— Ослѣпѣхъ вече. Нищо не виждамъ.

Почернѣ разхълмената морска ширь. Зазвучаха вълнитѣ. Плиснаха дъждоветѣ.

Петъ дена преди Нова година на Свети Иванъ дойде вестъ: идатъ голѣми ята скумрии. Рибаритѣ грабнаха новата мрежа отъ черквата и я хвърлиха навътре въ морето. Пищѣха бѣли чайки. Морскитѣ вълни, като чудовища съ бѣли езици, лижеха пѣсѣка. Надъ морето се носѣше дъхътъ на близка буря. Една платноходка, която бѣгаше къмъ залива, като уплашена птица, се прекатури. Рибаритѣ пустнаха мрежата и се втурнаха съ две лодки на помощъ. Когато хванаха отново вжжетата на мрежата—бурята изригна като вулканъ. Вълнитѣ порастоха. Тѣ станаха като планини. Безумно се втурнаха къмъ брѣга, сякашъ искаха да погълнатъ острова. Разкъсаха мрежата, освободиха пленената риба, отвлѣкоха дветѣ лодки. Рибаритѣ гледаха немощни и посърнали. Отъ селището до-

търчаха жени и деца. Писнаха. Като разбойникъ морето имъ бѣше откраднало хлѣба за утрешния день.

Островътъ Свети Иванъ посрещна съ мъжа новата година. Камбаната на старата черква напълни душитѣ на хората съ тъга. Гостилничарътъ прогони Славча:

— Махвай се, нѣма вече хлѣбъ. Отъ сега нататъкъ всички ще ядеме камъни.

Надвечерь въ читалището стояха трима души младежи и слушаха радиото. По едно време се обади гласъ отъ столицата: Радио София съобщава, че най-голѣмата печалба отъ държавната лотария — единъ милионъ лева — се пада на билетъ № 37245. Билетътъ е продаденъ на рибаритѣ отъ островъ Свети Иванъ. Младежитѣ ахнаха, скочиха и изхвъркнаха навънъ. Втурнаха се къмъ черковната камбанария и почнаха лудо да биятъ камбаната. Събраха рибаритѣ. Обадиха какво сж чули.

Вълнение обхвана покрусенитѣ светиивановчани.

— Кжде е билета? — извика кметътъ.

Тревожно се спогледаха.

Кжде е билета? Никой не знаеше кжде е този билетъ. Тогава отъ навалищата се измъкна Славчо Морското конче. Той влѣзе въ черковата, кждето мъждукаха запаленитѣ